

O tom, že slavit lze každé výročí, nás přesvědčila pražská **Sekvoj**. Po podzimním velkém koncertu ke svým 25. narozeninám se rozhodla oslavit další pětadvacítku. Tentokrát svých samostatných klubových večerů. Řadu každoměsíčních pořadů, nejprve U Zábranských a později v současném působišti, P-klubu v Trojické, skupina nepřerušila ani v dobách, kdy jsme ji z pódíí slyšeli velmi zřídka.

Výroční koncert si žádá kromě oslavence i zajímavé hosty. A ten večer byli oslavenci vlastně dva. Kromě Sekvoje i zvukař Jaroslav Pan Pecka, jehož zásluhy došly ocenění i na pódiu. Jarda obdržel originální lapač snů, vyzdobený, jak jinak než zvukomalebnými hesly.

Sekvoj na ilustr. snímku

foto: archiv ©

Zahajovali svižně domácí. Sekvoj se za posledních několik měsíců zvedla a ožila. Pamatujete-li si její vystoupení standardně kvalitně zahraná, přesto ne vždy jdoucí pod kůži, zapomeňte. Příchodem Mirka Buriana se instrumentálně výkon pozvedl. Také Karolína Skalníková se už stala rovnocennou partnerkou výrazným hlasům Pavla Hurta a Oldy Dolejše. Celkově současná tramskofolková Sekvoj rozhodně stojí za slyšení.

Prvními hosty se stali **František a Martin Vlčkové**. Franta Vlček patří k nejlepším našim písničkářům s geniální schopností skládání neuvěřitelných slovních hříček a spojení. Nic na tom nezmění ani to, že jeho jméno bohužel některým divákům mnoho neřekne. Ale to je spíše výzva dramaturgům či pořadatelům. Franta si v poslední době bere k sobě jako pěveckou posilu syna Martina a zní jim to spolu velmi příjemně. Nechyběl ani tradiční závěr společného zpěvu s diváky.

Po přestávce nastoupil host hlavní. Trio ve složení **Miki Ryvola, Pavel Zajíc a Jim Drengubák**. Od první noty vtáhli posluchače do hry. A došlo mi, proč mi u většiny stejně slavných a známých muzikantů vadí stálé opakování několika svých osvědčených a vyzkoušených nejlepších písniček. A proč mi nevadí, když se na pódiu posadí ke kytarě Miki a hraje a zpívá. Snad proto, že na rozdíl od jiných se koncertováním neživí a hraje z radosti z hraní. Patří tak k nejvděčněji přijímaným interpretům současnosti. Nevěříte-li, vyzkoušejte a uvidíte, jak rychle budete sami vtaženi do melodiky, nálady, zpěvnosti a příjemnosti jeho písni. Z vystoupení tohoto tria bych nejvíc vyzdvihl cit a dokonalost, s jakou dokázali oba pánové Mikiho Ryvolu doprovodit. A zatímco hudebně se zcela podřídili, při mluveném slovu se stali patrně rovnocennými. Vtipnost a bezprostřednost písennou formou nesdělitelná. Stejně tak těžko sdělitelná je i atmosféra zpívajícího zaplněného sálu. Velké vystoupení.

Závěr patřil více než odvážnému dramaturgickému tahu (tolik odvahy jako Cimbura bych asi neměl?). Na pódium se vrátila Sekvoj. V tom okamžiku se ukázala její skutečná síla, jelikož dokázala navázat a opět pozornost posluchačů obrátit na svou stranu.

A ještě jednu pochvalu na závěr. S přehledem celý koncert uváděl Miloš Keller.

Dlouhý, energií nabitý večer se přes přídavky prodloužil do noci. Sekvoj (snad) už další 25. výročí neplánuje, ale navštívit její večer můžete každý měsíc v pražském P-klubu v Trojické 10, vždy třetí úterý v měsíci od 20 hodin.